

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoE/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922200247
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5922200247.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci oprávneného: S.. S. V. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y. č. XX, XXX XX J., proti povinnej: W.. P. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. G. č. X, XXX XX O., právne zastúpená: Advocatur Gémeš, Filipová & Partner AG, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky BOOM & SMART Slovakia, so sídlom Dolná 370/6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 096 428, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: V. D., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, v konaní o výkon rozhodnutia, v štádiu konania o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Em/1/2022-285 zo dňa 20.4.2023

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Em/1/2022-285 zo dňa 20.4.2023 p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/26/2014 zo dňa 30. apríla 2014, právoplatným dňa 18.6.2014, v časti o povinnosti matky (povinná) jedenkrát týždenne v nepárny týždeň elektronickou formou informovať otca dieťaťa (oprávnený) o zdravotnom stave maloletého a aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa mal. dieťaťa.

2. Súd prvej inštancie dôvodil, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/26/2014 zo dňa 30. apríla 2014 (ďalej aj „exekučný titul“) upravil informačnú povinnosť tak, že: „Matka je povinná jedenkrát týždenne v nepárny týždeň elektronickou formou informovať otca dieťaťa o zdravotnom stave maloletého a aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa.“ V posudzovanej veci poukázal na návrh oprávneného na výkon rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/26/2014 zo dňa 30. apríla 2014, v časti týkajúcej sa úpravy informačnej povinnosti matky (povinná) voči otcovi dieťaťa (oprávnený) o zdravotnom stave a aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťa, doručený okresnému súdu dňa 08.02.2022. Oprávnený uviedol, že má za to, že povinná úmyselne ignoruje a porušuje rozhodnutia súdu, a koná v rozpore s tým, čo jej ukladá za povinnosť vykonať rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014, nakoľko ho neinformovala o zámere uskutočniť zmenu školy maloletého zo základnej školy na osemročné gymnázium, zatajila vyplnenie prihlášok do dvoch rôznych gymnázií, v podkladoch pre výchovného poradcu Základnej školy/ZŠ J. Q. zatajila jeho kontaktný e-mail, neuviedla správne jeho akademický titul, nepredložila splnomocnenie na jeho zastupovanie, ako prílohu k vyplneným a podpísaným listinám. Povinná ignoruje

fakt, že dieťa má dvoch zákonných zástupcov, čím ignoruje a porušuje samotný rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 2P/59/2014-59, ignorovala jeho telefonické pokusy o rodičovskú komunikáciu, ignorovala doručený návrh na uzavretie dohody o zmene školy, o výbere novej školy a jednotnom vystupovaní rodičov pred štatutárnymi zástupcami dvoch rôznych gymnázií. Povinná ho neinformovala o výsledkoch prijímacích pohovorov, ani do ktorej školy bol maloletý prijatý za žiaka. Neinformovala ho o voliteľných predmetoch maloletého v novej škole, o spôsobe trávenia voľného času maloletého počas letných prázdnin, o obstaraní zvieratá pre maloletého. Povinná ho neinformovala o záujmoch maloletého, o názoroch maloletého a údajných zmenách v jeho správaní, o vyčlenení krstnej matky zo života maloletého, z rodiny maloletého a takej výchovy dieťaťa, o vyčlenení otca maloletého a celej rodiny zo strany otca zo života maloletého, z rodiny dieťaťa a takej výchovy dieťaťa, o zmene vzhladu a rastovom vývoji maloletého, o priebehu a výsledkoch vzdelávania maloletého v ZUŠ I., ani v odbore hra na klavíri, ani vo výtvarnom odbore.

3. Okresný súd v odseku 3. odôvodnenia napadnutého uznesenia zároveň podrobne uviedol vyjadrenie povinnej doručenej okresnému súdu dňa 24.06.2022, v ktorom uviedla, že tvrdenie oprávneného ako aj celý jeho návrh považuje za neopodstatnený, nezakladajúci sa na pravde, účelový a zavádzajúci. Poukázala na to, že oprávnený je informovaný o všetkých aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa vzdelávania maloletého prostredníctvom EduPage. Ďalej uviedla, že oprávnený mal možnosť doplniť/informovať školské zariadenie o údajoch týkajúcich sa jeho osoby. Oprávnený sa rozhodol od realizácie styku so synom v roku 2016 upustiť. Sám sa dobrovoľne bez racionálneho dôvodu „vyčlenil z úlohy rodiča“. Po uplynutí niekoľkých rokov sa snaží oživiť rodičovskú komunikáciu. Nemožno jej tak vytýkať jej postoj k telefonickej ne/komunikácii s oprávneným. Zdôraznila, že akúkoľvek e-mailovú komunikáciu mal oprávnený adresovať na e-mail, ktorý je výhradne určený len na komunikáciu s ním, ktorý bol uvádzaný aj v súdnych spisoch, a ktorý je: a@b.c, a na ktorý neadresoval e-mail od 08.11.2020. Podľa nej informácia o trávení voľného času maloletého a o jeho záujmoch nespadá do kategórie „podstatné veci“. V prípade, ak by oprávnený uskutočňoval styk, a teda navštevoval by maloletého, mohol by sa osobne informovať o trávení voľného času maloletým, ako aj o jeho záujmoch.

4. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na dupliku oprávneného doručenej súdu prvej inštancie dňa 26.07.2022, z ktorej vyplýva, že v období od 19.01.2022 do 07.07.2022 povinná žiadnu e-mailovú komunikáciu nevyhotovovala a oprávnenému neposielala. Čiastočne splnená povinnosť podľa výzvy súdu zo dňa 23.06.2022 je vo svojej podstate nesplnená povinnosť a zavádzanie súdu o splnení informačných povinností povinnej, keď si svojvoľne zmenila termínové ohraničenie. Poukázal na to, že v roku 2021 absentujú informácie za týždne č. 12, 17, 18, 21, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 34, 35, 36, 37, 38, 41 a 42.. Uviedol, že vyjadrenie o duplicitě informácií je v rozpore s realitou, keď si pisateľka „Podania“ svojvoľne a účelovo zamieňa prístup do zdravotnej dokumentácie s prístupom do výkazov poisťovne o poskytovaní zdravotných úkonov. K EduPage uviedol, že ZŠ J. a riaditeľka E. nebola schopná informovať ho o školských výsledkoch a polročných i koncoročných vysvedčeniach, o priebehu a záveroch z rodičovských združení, ani o tam preberaných témach, o školských vzdelávacích osnovách a miestnych upresneniach štátnych osnov. Princíp dvoch vysvedčení pani E. nepoužíva. Vo vzťahu ku konzultáciám s učiteľmi jednotlivých predmetov, pre interakciu rodiča s učiteľmi je nastavenie EduPage nedostatočné. Presne o týchto témach ho povinná mala informovať, a aj stále je jej povinnosťou informovať ho.

5. K procesnému postupu okresný súd v odsekoch 5. až 7. napadnutého uznesenia uviedol, že na základe návrhu oprávneného, za súhlasu povinnej a kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa uznesením č.k. 10Em/1/2022-153 zo dňa 13.10.2023 konanie prerušil z dôvodu novej úpravy rodinných vzťahov a obnovenia styku s maloletým dieťaťom. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.02.2023 oprávnený podal návrh na pokračovanie v konaní a okresný súd nariadil pojednávanie na deň 20.04.2023, na ktorom pojednávaní sa povinná nezúčastnila, neospravedlnila sa. Okresný súd konal a rozhodol vo veci v neprítomnosti povinnej, za účasti jej právnej zástupkyne.

6. K priebehu pojednávania okresný súd v odseku 8. napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený zotrval na podanom návrhu. K otázke, čo môže zistiť zo školského informačného systému oprávnený uviedol, že môže zistiť, aké je vyučovanie, a aké má maloletý známky, ale iné informácie nie sú mu poskytované. Napríklad vie, že predvčerom bolo rodičovské združenie, avšak o tomto on z informačného systému školy nevie získať bližšie informácie a matka ho o tom ani neinformovala. K zdravotnej karte maloletého on sa nedostane, nemôže získať z toho podstatné informácie, lekárkou maloletého

je MUDr. T. v B., ale svojvoľne začala zdravotnú starostlivosť maloletému poskytovať MUDr. I. ako špecialistka, ktorá mu však na jeho žiadosť poskytla iba strohé informácie. Povinná má zablokované jeho telefónne číslo, tiež zatajuje pred ním e-mailovú adresu syna, prípadne telefón. Pokiaľ sa týka školských aktivít maloletého, tak toto on si zisťuje prostredníctvom riaditeľky školy, ktorú maloletý navštevuje, alebo napíše jednotlivým učiteľom, ktorí s ním potom bez problémov komunikujú. Pokiaľ sa týka mimoškolských aktivít maloletého, o týchto nemá žiadnu vedomosť, povinná mu informácie neposkytuje. Pokiaľ sa týka zdravotnej starostlivosti, tak lekári z veľkou neochotou mu poskytujú akú-takú informáciu, avšak on sa môže dostať iba do výkazov, ktoré sú vytvárané zdravotnou poisťovňou bez toho, aby mal možnosť zistiť aký lekársky úkon bol u maloletého vykonaný a ako bol ošetrený. Za obmedzenie rodičovských práv považuje rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý mu na obdobie 6 mesiacov zakázal sa stretávať s maloletým. V súčasnosti obmedzený nie je. Nezúčastnil sa žiadneho rodičovského združenia. O lyžiarskom výcviku maloletého sa dozvedel z informačného systému školy. Nesúhlasil s lyžiarskym výcvikom. Podľa jeho informácie je súčasným pediatrom maloletého MUDr. T. z B.. Táto lekára bola zvolená bez toho, aby sa on mohol k tomuto vyjadriť. Naposledy sa kontaktoval s MUDr. T. pred 2 týždňami, lebo chcel vedieť, prečo nemohol prísť maloletý na výsluch na pojednávanie v auguste 2022. Dozvedel sa že bola telefonická konzultácia matky s pediatričkou. Informoval sa, že či bol maloletý chorý. Od roku 2018 mu je bránené kontaktovať sa s maloletým. On od matky nemá relevantnú informáciu, že chlapec je na stretnutie pripravený. Na záver uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie, že by matka nedostala žiadnu výzvu, aby plnila svoje povinnosti, dokonca jej v minulosti boli uložené aj pokuty, niektoré exekučné konania skončili preto, lebo zanikol exekučný titul.

7. Na vyjadrenie kolízneho opatrovníka poukázal súd prvej inštancie v odseku 9. napadnutého uznesenia, v zmysle ktorého z listinných dôkazov aj vyjadrenia oprávneného je zrejmé, že povinná si neplní svoju informačnú povinnosť, nakoľko jedná sa len o strohé informácie. Oprávnený získava informácie o maloletom od príslušných inštitúcií, avšak v tomto prípade sa jedná len o obmedzené informácie a o iných aktivitách svojho syna informácie nemá. Bolo by vhodné, aby súd matku usmernil aké informácie má otcovi podávať nakoľko matka zrejme bola znechutená aj tým, že otec požadoval, aby mu informácie podávala určitou formou, avšak matka nemôže vyvrátiť skutočnosť, že informácie, ktoré otcovi poskytuje, sú nedostatočné.

8. V posudzovanej veci právna zástupkyňa povinnej na pojednávaní uviedla, že podľa názoru povinnej táto plní svoje povinnosti vyplývajúce jej z vykonateľného rozsudku, oprávneného informuje pravidelne o zdravotnom stave maloletého a plnila aj nad rámec. Pokiaľ sa týka druhej časti rozsudku týkajúcej sa informácie o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, v tejto časti považuje rozsudok za nevykonateľný. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/21/2020, kde súd nekonštatoval, že by matka svoju povinnosť neplnila. Jedná sa o asi už tretí návrh na výkon rozhodnutia a doteraz žiadny súd nekonštatoval, že by si matka svoju informačnú povinnosť neplnila. Žiadala, aby podľa ust. § 377 ods. 1 CMP návrh súd zamietol.

9. Okresný súd v odseku 11. napadnutého uznesenia poukázal na vykonané dokazovanie, ktoré zahŕňalo výsluch zúčastnených strán, oboznámenie sa s exekučným titulom, a s elektronickou komunikáciou povinnej, ktorou táto informuje oprávneného na základe uloženej povinnosti v exekučnom titule. Okresný súd konštatoval, že povinná vo svojich správach zo dňa 14.11.2022, 19.12.2022, 24.10.2022, 28.10.2022, 5.12.2022, 30.3.2023, 14.2.2023, 20.2.2023 len stroho informuje oprávneného o tom, či maloletý bol chorý alebo nie.

10. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 376 ods. 1 a § 372 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), pričom v odsekoch 13. a 14. napadnutého uznesenia zdôraznil, že nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bola uložená informačná povinnosť predpokladá, že súd zistí porušovanie uloženej povinnosti, ktoré zaviniť rodič, ktorému bola uložená informačná povinnosť týkajúcu sa maloletého dieťaťa vo vzťahu k oprávnenému rodičovi. Zároveň s poukazom na § 24 ods. 6 Zákona o rodine a čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa súd prvej inštancie konštatoval, že právo na informovanie sa rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, je obsahom práva maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, pričom rodič maloletého dieťaťa, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, má právo získavať informácie ohľadne maloletého aj zo strany rodiča, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti. Okresný súd poukázal na úlohu súdu v konaní o výkon rozhodnutia, ktorou je v prvom rade vedenie povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu plnil dobrovoľne. Ďalej konštatoval, že povinná zavinené neplní to, čo jej ukladá

vykonateľné rozhodnutie, nakoľko neposkytuje oprávnenému pravidelne a dostatočne informácie o maloletom. Okresný súd poukázal na to, že povinná nezmenila svoj postoj ani po tom, čo jej bol doručený návrh na výkon rozhodnutia, ani v čase, keď z podnetu oprávneného došlo k prerušeniu konania.

11. V odsekoch 15. a 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia súd prvej inštancie vyslovil záver, že povinnosťou matky (povinná) je, aby otca (oprávnený) informovala aj o prebiehajúcej liečbe, kontrolných vyšetreniach a ich výsledkoch (v prípade choroby maloletého), tiež o aktuálnych školských aktivitách, správaní sa maloletého, záveroch rodičovských združení (pokiaľ sa otec na týchto nezúčastní), o mimoškolských aktivitách, o záujmoch maloletého a to športových, kultúrnych a pod., tiež o trávení voľného času, prípadne vycestovaní mimo územie Slovenskej republiky a pod.. Záverom okresný súd konštatoval, že povinná nepreukázala dostatočné plnenie informačnej povinnosti vyplývajúcej jej z exekučného titulu.

12. Proti tomuto uzneseniu, podala v zákonnej lehote odvolanie povinná prostredníctvom právnej zástupkyne (č.l. 293-295 spisu; č.l. 305-309 spisu), z dôvodu podľa § 377 ods. 3 CMP, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť tak, že odvolací súd v súlade s § 390 ods. 1 písm. a) CMP konanie o výkon rozhodnutia zastaví. V odvolaní proti napadnutému uzneseniu poukázala na rozhodnutie bývalého Najvyššieho súdu ČSSR týkajúceho sa súdneho výkonu rozhodnutia publikovaného pod R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk, na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/19/2009 zo dňa 23. februára 2011 a sp.zn. 5Cdo/7/2010 zo dňa 29. marca 2011. Podľa názoru povinnej je exekučný titul v piatom výroku v časti o „povinnosti informovať otca dieťaťa o aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa mal. dieťaťa“ materiálne nevykonateľný, a to s poukazom na nezrejmý obsah pojmu podstatné veci a ani rozsah, v akom by mala o podstatných veciach informovať. Na podporu svojich tvrdení poukázala na rôznosť výkladu pojmu podstatné veci zo strany oprávneného s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/21/2020 zo dňa 12. marca 2021 odsek 43 a napadnuté uznesenie Okresného súdu Ružomberok odsek 15, pričom uviedla, že tri subjekty si pojem „podstatné veci týkajúce sa maloletého“ vysvetľujú rôzne, dávajú mu rôzny obsah, čo povinná považuje za rozpor s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, ktorá požaduje, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí určené presným a nepochybným spôsobom. Povinná zdôraznila, že v čase vydania napádaného uznesenia si informačnú povinnosť plnila v takom rozsahu, v akom to Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 8CoP/21/2020 zo dňa 12. marca 2021 uznal za správne. Mala za to, že športové a kultúrne záujmy maloletého či mimoškolské aktivity, ktoré okresný súd považoval za informácie, ktoré majú charakter podstatných vecí, sú informáciami všeobecnými. Poukázala na nezáujem oprávneného navštevovať svojho syna, čím podľa názoru povinnej oprávnený prichádza o tento typ informácií. Zároveň odvolateľka uviedla, že informačná povinnosť sa nemôže vzťahovať na taký typ informácií, ktoré by mal oprávnený k dispozícii, keby svojho syna navštevoval. Opakovane zdôraznila, že výrok ohľadne informačnej povinnosti vykazuje prvok nevykonateľnosti, nakoľko obsah pojmu podstatné skutočnosti o maloletom si oprávnený extenzívnym spôsobom vzťahuje aj na bežné veci. Záverom odvolania zdôraznila, že si svoju informačnú povinnosť voči oprávnenému plní riadne a piaty výrok exekučného titulu, v časti o uložení informačnej povinnosti vo vzťahu k podstatným veciam považuje za nevykonateľný vzhľadom na to, že táto povinnosť nie je zafinovaná presným a nepochybným spôsobom čo do obsahu a rozsahu. K podanému odvolaniu pripojila napadnuté uznesenie a e-mail od oprávneného zo dňa 29.10.2017.

13. K odvolaniu povinnej sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku podaním zo dňa 14.06.2023 (č.l. 319 spisu), ktorý uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k predmetu konania na pojednávaní dňa 20.04.2023.

14. K podanému odvolaniu povinnej sa zároveň vyjadril oprávnený podaním zo dňa 18.06.2023 (č.l. 323-324 spisu; č.l. 330-331 spisu), v ktorom poukázal na podanie povinnej s doplnením zo dňa 19.04.2023, doplnené do súdneho spisu pred pojednávaním vo veci, z ktorého podľa názoru oprávneného vyplýva, že povinná vynechala poslednú informačnú správu, ktorú mu nedoručila a mala doručiť. Zároveň poukázal na úmyselnosť nesplnenia informačnej povinnosti povinnej. Zo strany povinnej považoval za zatajené informácie ukončenie navštevovania Základnej umeleckej školy v odbore hra na klavír a výtvarná výchova, informácie spojené s hospitalizáciou maloletého, výjazd RZP po konzumácii chemickej látky, chirurgické zákroky po úrazoch, infekčnú salmonelózu. Zdôraznil, že vyjadrenia povinnej v podanom odvolaní považuje za nevhodné, nejednoznačné, zavádzajúce a proti záujmu maloletého dieťaťa. Podľa názoru oprávneného, je dieťa formované hlavne prostredím,

rodinou, spoločnosťou, spoločenským životom, kultúrou, športom, záujmami, kontaktmi s rovesníkmi, kamarátmi, zážitkami a ich prežívaním. Tieto sa menia a nedajú sa dopredu definovať ako technický list výrobcu a záručný list výrobku. V najlepšom záujme dieťaťa je kontakt rodičov bez úskokov, klamstiev a manipulácií. Zároveň poukázal na svoj záujem o syna a o jeho výchovu zmenou zverenia do jeho osobnej starostlivosti. Zdôraznil, že napádané uznesenie zo dňa 20.4.2023 považuje vo výroku za vecne správne a žiadal ho potvrdiť. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej, okrem vyššie uvedeného, uviedol opis správania sa právnej zástupkyne povinnej k čomu oprávnený opakovane poukázal, že JUDr. V. nemá oprávnenie vystupovať ako právny zástupca povinnej v predmetnom konaní. Podľa názoru oprávneného spísala odvolanie povinnej. Vyjadril, že akékoľvek podanie podané a podpísané JUDr. J. (vedúca organizačnej zložky zástupcu povinnej) je v rozpore so záujmom dieťaťa a žiadal, aby odvolací súd podania odmietol.

15. Z obsahu spisu sp.zn. 10Em/1/2022 je krajskému súdu zrejmé, že vyjadrenie oprávneného k odvolaniu povinnej zo dňa 18.06.2023 okresný súd zaslal Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok (č.l. 336 spisu). Zároveň vyjadrenie oprávneného zo dňa 18.06.2023 a kolízneho opatrovníka zo dňa 14.06.2023 okresný súd zaslal povinnej (č.l. 337 spisu), a vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 14.06.2023 oprávnenému (č.l. 338 spisu).

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 377 ods. 3 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne potvrdil. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

17. Podľa § 377 ods. 2 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

18. Podľa § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

19. S účinnosťou od 1.7.2016 je výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravený Civilným mimosporovým poriadkom a vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z. z 27. júna 2016, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

20. Preskúmaním obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že v prejednávanej veci sa oprávnený domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/26/2014 zo dňa 30. apríla 2014, ktorým bola upravená informačná povinnosť voči oprávnenému tak, že: „Matka je povinná jedenkrát týždenne v nepárny týždeň elektronickou formou informovať otca dieťaťa o zdravotnom stave maloletého a aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa.“ (ďalej aj „informačná povinnosť“).

21. Odvolanie proti nariadenému výkonu rozhodnutia možno podľa § 377 ods. 3 CMP odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný, alebo okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Taxatívne vymedzenie dôvodov odvolania v tomto prípade vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa teda môžu týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia.

22. Ako podstatnú námietku vo vyvolanom odvolacom konaní povinná uviedla materiálnu nevykonateľnosť výroku exekučného titulu v časti informačnej povinnosti o aktuálnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, a to s poukazom na nepresnosť vymedzenia rozsahu a obsahu požadovaného plnenia vo vzťahu k pojmovému vymedzeniu „podstatné veci“. K uvedenej námietke povinnej krajský súd konštatuje, že táto nebola vyhodnotená ako dôvodná. Povinná síce vyvolala odvolacie konanie argumentujúc judikatúrou Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 2MCdo/19/2009 zo dňa 23. februára 2011; sp.zn. 5Cdo/7/2010 zo dňa 29. marca 2011) a publikáciou č. R 21/1981 Zbierky rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu ČSSR, ktoré boli krajskému súdu známe, avšak s ohľadom na charakter predmetného konania, ktorým je výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, a s ohľadom na dôvody materiálnej stránky nevykonateľnosti exekučného titulu, ktoré povinná udáva v odvolaní,

odvolací súd považoval exekučný titul v predmetnom konaní za vykonateľný, a námietku povinnej za neopodstatnenú.

23. Krajský súd mal za to, že súdna prax za uplynulé desaťročia určila, a uvedené potvrdzuje aj úprava zákona o rodine, že za podstatné záležitosti sa vždy považuje vystaňovanie maloletého do cudziny, správa jeho majetku, štátne občianstvo maloletého dieťaťa, poskytovanie zdravotnej starostlivosti a príprava na budúce povolanie. Priblíženie pojmu podstatné veci však nevyplýva len zo súdnej praxe, ale ako krajský súd vyššie poukázal, aj zo znenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, ktorý pojem podstatné veci opakovane udáva v paragrafových zneniach (napr. § 19 ods. 2; § 35; § 45 ods. 4; § 50 ods. 1). Konkrétne v § 35 zákona o rodine zákonodarca, síce demonštratívne, ale uviedol, ktoré otázky zo života maloletého je potrebné považovať za podstatné veci, a to vystaňovanie maloletého dieťaťa do cudziny, správa jeho majetku, občianstvo, poskytovanie zdravotnej starostlivosti a aj prípravu na budúce povolanie. S poukazom na uvedené považoval odvolací súd obsah pojmu podstatné veci za dostatočne zrejmy a povinnosť povinnej vyplývajúcu z exekučného titulu za zafinovanú presným (predovšetkým § 35 zákona o rodine) a nepochybným spôsobom. Za dostatočný považoval aj rozsah informačnej povinnosti, a teda ani v tomto ohľade nie je možné exekučný titul označiť po materiálnej stránke za nevykonateľný, pričom z exekučného titulu vyplýva povinnosť uviesť všetky podstatné veci zo života maloletého, o ktorých má povinná vedomosť za uplynulý párny týždeň predchádzajúci týždňu nepárnemu, a za týždeň nepárny v ktorom je jej daná povinnosť oprávneného informovať. Zároveň odvolací súd konštatuje, že v živote maloletého nastali podstatné zmeny týkajúce sa prípravy maloletého na budúce povolanie (zámer uskutočniť zmenu školy maloletého, vyplnenie prihlášok, zmena školy, výsledky prijímacích pohovorov, ukončenie navštevovania základnej umeleckej školy, ...), o ktorých povinná oprávneného neinformovala v súlade s jej informačnou povinnosťou. Nad rámec odvolania povinnej krajský súd konštatuje, že argumentácia povinnej, ktorá je odvolaciemu súdu známa z obsahu spisového materiálu, že oprávnený o podstatných zmenách v živote maloletého vedel, nemôže obstať ako ospravedlniteľný dôvod neplnenia si vykonateľným rozhodnutím stanovenej informačnej povinnosti.

24. Krajský súd považoval za potrebné doplniť, že povinnej ako matke maloletého dieťaťa, vyššie uvedený demonštratívny výpočet pojmu podstatné veci nebráni poskytovať oprávnenému, ako otcovi maloletého, ďalšie informácie o živote maloletého, ktoré môže povinná považovať za veci podstatné o živote maloletého. Práve povinná, ktorá je v pozícii preferenčného rodiča zabezpečujúceho maloletému osobnú starostlivosť, vie najlepšie selektovať, o akých veciach zo života maloletého (nad rámec demonštratívneho výpočtu uvedeného v odseku 23. uznesenia) by mal byť oprávnený, ako jeho otec informovaný.

25. Z obsahu odvolania bolo ďalej zrejme, že povinná vo vyvolanom odvolacom konaní namietala, že v čase vydania napádaného uznesenia si informačnú povinnosť plnila. Podľa názoru odvolacieho súdu informačná povinnosť povinnej voči oprávnenému nie je pravidelná a nie je ani dostatočná. V uvedenom sa krajský súd stotožnil so závermi okresného súdu vyjadrenými v odseku 14. napadnutého uznesenia, nakoľko tieto závery sú jednoznačne preukázané z obsahu spisového materiálu, a to z podaní a listín predložených povinnou a aj oprávneným v konaní. Predovšetkým krajský súd poukazuje na povinnou predložené e-maily, ktoré oprávnenému poslala v období od apríla 2021 do apríla 2023, a ktorými ho informovala o zdravotnom stave maloletého dieťaťa (č.l. 91-93 spisu; č.l. 103 spisu; č.l. 228-233 spisu; č.l. 272-274 spisu). Krajský súd zdôrazňuje, že informačná povinnosť je zafinovaná v exekučnom titule presným a nepochybným spôsobom, pričom povinná si ju opakovane neplnila v stanovenom čase (každý nepárny týždeň). V podanom odvolaní povinná namietala, že informačnú povinnosť plnila v takom rozsahu, v akom to Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 8CoP/21/2020 zo dňa 12. marca 2021 uznal za správne, k čomu odvolací súd konštatuje, že z doposiaľ vykonaných dôkazov vo veci, a aj s poukazom na vyššie uvedené, nie je možné námietku povinnej považovať za relevantnú. Zároveň konštatuje, že Krajský súd v Žiline sa v konaní sp.zn. 8CoP/21/2020 nezaoberal otázkou výkonu exekučného titulu, ale vo vyvolanom odvolacom konaní rozhodol o návrhu otca (v predmetnom konaní oprávneného) o úprave rozsahu informačnej povinnosti matky (v predmetnom konaní povinnej) tak, že rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 vo výroku V. o informačnej povinnosti (citovaný v odseku 20. uznesenia) ostal nezmenený. Z odôvodnenia rozhodnutia tunajšieho súdu, na ktoré povinná poukázala vo vyvolanom odvolacom konaní, nie je zrejme, že by krajský súd (ne)konanie povinnej vo vzťahu k jej informačnej povinnosti akýmkoľvek spôsobom aproboval za správne. Zároveň krajský súd konštatuje, že povinná si informačnú povinnosť voči oprávnenému neplnila riadne za uplynulé dva roky, a s poukazom na obsah spisu neobstať námietka povinnej ani v rozsahu, že

si informačnú povinnosť plnila v čase vydania napádaného uznesenia, nakoľko odvolaciemu súdu je zo spisového materiálu zrejmé, že v 15. týždeň roku 2023 (10.-16.04.2023) informačná povinnosť povinnej splnená nebola, čo okrem povinnou predložených listín (č.l. 272-274 spisu) zdôraznil aj oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej zo dňa 18.06.2023 (č.l. 323-rub spisu).

26. S poukazom na princíp najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý je nesporne vodiacim princípom rodinného práva, považoval krajský súd za potrebné v odvolacom konaní brať na zreteľ aj najlepší záujem maloletého. V zásade možno ustáliť, že najlepší záujem dieťaťa je pojem veľmi pružný, ktorý musí byť skúmaný vždy v konkrétnej situácii individuálne. Záver o tom, čo je pre konkrétne dieťa jeho najlepším záujmom, musí vychádzať zo zistených okolností a musí sa uskutočniť tak, aby v plnej miere rešpektoval všetky práva zakotvené v Dohovore o právach dieťaťa. Z čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa nesporne vyplýva právo maloletého na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom. V zmysle platnej právnej úpravy je pre riadnu ochranu záujmov maloletého dôležité, aby jeho obaja rodičia (povinná a aj oprávnený) mali dostatok informácií o maloletom, pretože zatajenie viacerých druhov informácií môže mať pre maloletého veľmi nepriaznivé následky. Preto by nemala byť vzájomná informačná rodičovská povinnosť podceňovaná a v prípade, ak ju preferenčný rodič (povinná) neplní dobrovoľne, čo vyplýva z (ne)konania povinnej, ktoré bolo krajskému súdu zrejmé z obsahu spisového materiálu, je potrebné zabezpečiť najlepší záujem maloletého aj prostredníctvom výkonu exekučného titulu.

27. Krajský súd zdôrazňuje, že poskytovanie informácií medzi rodičmi by malo v prvom rade fungovať na dobrovoľnej báze, čo však predpokladá usporiadaný a vyrovnaný vzťah rodičov a fungujúcu komunikáciu medzi nimi. Zo spisu nepochybne vyplývalo, že vzťahy medzi rodičmi (povinnou a oprávneným) sú vážne narušené a ich komunikácia je sťažená, čo vyústilo do nemožnosti komunikácie medzi nimi ohľadom maloletého. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplývalo, že vzťah maloletého k otcovi (oprávnený) je odmietavý. V kontexte uvedených skutočností považoval krajský súd za o to podstatnejšie obnoviť informačnú povinnosť v rozsahu, ako bola povinnou uložená v exekučnom titule, čo krajský súd považoval aj za najlepší záujem maloletého. S poukazom na uvedené, v predmetnej veci neobstála ani ďalšia odvolacia námietka povinnej, a to, že oprávnený nezaujmom navštevovať svojho syna prichádza o tento typ informácií. Nemožno poprieť, že každý rodič si môže určité skutočnosti o svojom dieťati zistiť sám napr. aj od maloletého, čo ale nenapĺňa účel informačnej povinnosti preferenčného rodiča, ktorá v danom prípade nie je splnená. To, že oprávnený vie získať podstatné informácie o maloletom aj samostatne, poprípade by ich získať mohol pri styku s maloletým, bez plnenia informačnej povinnosti povinnej neznamená, že informačná povinnosť povinnej je splnená, alebo že ju povinná nemusí vo vzťahu k oprávnenému vykonať. Krajský súd zdôrazňuje, že oprávnený záujem o informácie o maloletom nepochybne má, a rovnako má ako rodič maloletého práva zo zákona.

28. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že povinná v konaní vo veci samej vedenom pod sp.zn. 5P/82/2012 na Okresnom súde Ružomberok, v ktorom jej bola uložená informačná povinnosť, nenamietala nedostatok vykonateľnosti jej uloženej informačnej povinnosti vo vyvolanom odvolacom konaní pred Krajským súdom v Žiline, aj z uvedeného dôvodu a s poukazom na autoritatívnu silu už vydaného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/82/2012-448 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/26/2014 zo dňa 30. apríla 2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vo výroku vecne správne.

29. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

31. Záverom krajský súd s poukazom na citovaný § 52 a § 57 CMP konštatuje, že vo vyvolanom odvolacom konaní bola odvolateľka-povinná neúspešná a oprávnený náhradu trov odvolacieho konania priznať nežiadal, preto sa žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.